

[Kai. Moltke.]
 leje kan sættes op til et halvt års leje og kun den sidste del forrentes med 4 pct.?

Jeg tager kun det spørgsmål frem i forbindelse med grundejerfonden, fordi det forekommer mig, at der er tale om forskellige principper og forskellige rentenormer, hvor lidt mere i retning af et helhedsstandpunkt måske nok kunne give loven større saglig kvalitet.

Så kan jeg i øvrigt ligesom den konservative ordfører hr. Hastrup rejse visse tvivl. Er det nu helt rigtigt, når de 75 pct. af grundejerfondens midler skal bruges til at opkøbe obligationer for og kun 25 pct. til udlån til forbedring og modernisering efter de regler, som indeholdes i lovforslaget? Jeg er ikke sikker på det. Nationalbanken har jo anvendt 1,2 eller 1,4 milliard kr. til sine støtteopkøb af obligationer med det resultat, at obligationskurserne ingeni lunde er blevet stabiliseret; den dråbe i havet, som kommer fra grundejerfonden i de første år, vil sikkert heller ikke indebære nogen væsentlig bedring. Måske var lidt direkte investering i nogle af de opgaver, som skal udføres i den gamle boligmasse, af større betydning på dette felt. Men jeg skal ikke udtale nogen uforgribelig mening. Jeg ønsker kun, at også dette spørgsmål skal tages op til saglig overvejelse i udvalget.

Nu blev saneringsspørgsmålet nemlig også rejst her, og med rette. Jeg tror, at forligspartierne i deres hastværk i sin tid i høj grad glemte, at der i det kompleks af boliglovsforslag, der skulle til behandling, burde have været et lovforslag om eller et afsnit i lov om boligbyggeri. Det gælder hele saneringen, spørgsmålet om udarbejdelse af en generalplan for saneringen, sådan som det er blevet fremhævet fra forskellig side og sidst i et notat fra vort parti.

For det nytter jo ikke bare her at sige, at der må stilles midler til rådighed til saneringen. Der må tages konkrete skridt i lovgivningen. Det er jo udmærket, at det i sin tid blev vedtaget årligt at bevilge 12 mill. kr. til udlån til saneringsvirksomhed, mens man i hele perioden derefter ikke engang nåede op på at bruge 2 mill. kr. Det er meget godt, at man efter loven om sanering af 1959 fik nye regler,

men kendsgerningen er, at der er bevilget under denne lov i alt 31 mill. kr. til saneringsformål. Derfor er det vist på høj tid, at man, når det er rejst fra konservativ side, ligesom det tidligere er rejst af os, i boligudvalget tager spørgsmålet op om en plan for, hvordan man bringer orden i saneringsspørgsmålet, de sociale spørgsmål, som brød totalt sammen i årrækken fra 1959 til dato. Uden det er boliglovgivningen ganske ukomplet.

Som sagt, jeg skal ikke gå i enkeltheder her; mit hovedønske går kun i én retning, at man, når man år for år har udskudt en almindelig revision af lejelovgivningen til den kommende store lejelovsrevision, denne gang ikke nøjes med at bogføre nogle paragraffer, der i væsentlig grad gennemfører det, som forligspartierne er enige om. Man bør fra fortolkning af forligspartiernes paragraffer og punkter gå over til i boligudvalg og i folketing at undersøge spørgsmålet om, hvordan man gennemfører en forsvarlig og holdbar lejelov, men løser ikke alene de økonomiske, men også de sociale problemer, som kun kan løses i forbindelse med lejerorganisationer, i forbindelse med boligselskaber, i forbindelse med de parter, som direkte udøver indflydelse og har et ord at skulle have sagt på dette område. Alene af den grund vil jeg opfordre til, at denne førstebehandling af de to lejelovsforslag bliver folketingets sidste, før man tager på sommerferie, og at resten af arbejdet foregår i et udvalg, der giver sig tid, og som ikke haster med at gennemføre noget, vi bagefter skal til at revidere.

Rimstad: Da boligministeren den 25. januar i år gav os en redegørelse for det mellem de fire gamle partier indgåede boligforlig, sagde han — det står i Folketings-tidende sp. 3020 —:

„Nybyggeriets leje er i sig selv høj nok, men den har haft en ekstra dårlig baggrund at blive bedømt på, når lejen i hele den ældre boligmasse kunstigt er holdt under det, der svarer til brugsværdien.“

Jeg vil gerne fremhæve denne sætning, fordi der i den ligger en erkendelse fra socialdemokratisk side; man har her kunstigt fremkaldt en ordning med slagside og må som følge deraf også have en pligt